

شانزدهمین سالروز تأسیس

انجمن صنفی شرکت‌های اتوماسیون صنعتی

مبارک باد

در متن اساسنامه‌ی انجمن مواردی همچون اثبات توانمندی‌های بالقوه‌ی شرکت‌های داخلی فعال در زمینه‌ی اتوماسیون صنعتی به افکار عمومی و صاحبان صنایع، ترغیب دستگاه‌های اجرایی به استفاده از خدمات و تولیدات داخلی، حفظ حقوق قانونی و روابط اعضای انجمن با صاحبان کار و مقامات رسمی کشور و تهیه‌ی طرح‌های لازم برای تحصیل سرمایه جهت انجام کارهای مرتبط با موضوع فعالیت شرکت‌های عضو، در کنار چندین مورد دیگر، به عنوان اهداف، وظایف و اختیارات انجمن در ۲۶ بند مطرح شده است.

تقارن زمان انتشار این شماره از ماهنامه‌ی صنعت هوشمند، که به عنوان اولین ماهنامه‌ی تخصصی کشور در حوزه‌ی کنترل و اتوماسیون صنعتی با ۱۴ سال سابقه‌ی انتشار بی‌وقفه، که خود سندی بر زنده بودن و پویایی انجمن صنفی شرکت‌های اتوماسیون صنعتی است با شانزدهمین سالروز تأسیس انجمن، انگیزه‌ای شد تا در مجال کوتاه این سرمقاله با نگاهی به نقش و جایگاه تشکل‌ها در مراودات اقتصادی و اجتماعی کشور، نکاتی را پیرامون اهمیت تقویت روحیه‌ی همکاری و حمیت صنفی به استحضار اعضای محترم انجمن و تمامی شرکت‌های اتوماسیونی کشور برسانیم.

شکی نیست که تشکل‌های صنفی و صنعتی عامل ترویج فرهنگ همدلی و همکاری در بین هم‌صنفان بوده و کارآمدترین ابزار برای برقراری ارتباط و تعامل سازنده با مراکز تصمیم‌گیری، قانون‌گذاری و اجرایی کشور به منظور انتقال دیدگاه‌های فعالان اقتصادی به نهادهای مذکور و کمک به رفع تنگناها و مشکلات صنفی هستند. تشکل‌های صنفی صنعتی با اعتقاد بر نقش خرد جمعی در دستیابی به خواست‌ها و حقوق حقه‌ی اعضا و با هدف ایجاد محیطی مناسب برای کسب و کار، تقویت روحیه‌ی همکاری میان اعضا و پدید آوردن شرایط مناسب برای این همکاری، همچنین گسترش و بهبود روابط بخش صنعت، به

«به منظور حفظ حقوق و منافع قانونی مشترک شرکت‌های فعال در زمینه‌ی اتوماسیون صنعتی، انجام مطالعات فنی و تهیه‌ی پیشنهادات مفید برای ایجاد کار و عمران و آبادی مملکت و تدوین طرح‌های لازم برای تأمین منابع مالی جهت پیشبرد اهداف صنفی و آرایه‌ی پیشنهادهای لازم به منظور بالا بردن دانش حرفه‌ای و سطح زندگی کارکنان شرکت‌های عضو، انجمن صنفی شرکت‌های اتوماسیون صنعتی مطابق ماده‌ی ۱۳۱ قانون کار مصوب سال ۱۳۶۹ و سایر قوانین و مقررات موجود تشکیل می‌شود.»

.....

این عبارات اولین جملات مندرج در متن ۵۹ ماده‌ای اساسنامه‌ی انجمن صنفی شرکت‌های اتوماسیون صنعتی است که در جلسه‌ی مجمع عمومی این انجمن در تاریخ ۷۴/۴/۲۱ به تصویب مدیران ۱۶ شرکت حاضر در مجمع رسید و به امضا و مهر ایشان مزین شد. چند روز پس از این رخداد فرخنده، یعنی در هجدهم مرداد ماه همان سال، انجمن صنفی شرکت‌های اتوماسیون صنعتی به عنوان یک انجمن کارفرمایی به طور رسمی در وزارت کار ثبت گردید. امروز این انجمن پس از گذشت بیش از ۱۶ سال از آغاز فعالیت خود به پشتوانه‌ی عزم و اراده‌ی بالغ بر ۱۵۰ عضو فعال، که همگی از شرکت‌های پیش‌رو در تخصص‌های مختلف اتوماسیون صنعتی هستند، همچنان با صلابت و نشاط در راه تحقق خواست‌های صنفی نه فقط شرکت‌های عضو، که تمامی شرکت‌های فعال در حوزه‌ی اتوماسیون صنعتی کشور می‌کوشد و توانسته است در این خصوص کارنامه‌ی قابل قبولی را از خود بر جای گذارد که ثبت رشته‌ی اتوماسیون صنعتی در نظام رتبه‌بندی مشاوران و پیمانکاران کشور به عنوان یک حرفه و تخصص مستقل، بعد از سال‌ها تلاش و پیگیری مجدانه، و نیز تثبیت جایگاه انجمن نزد اصلی‌ترین متولی صنعت کشور یعنی وزارت صنایع، معادن و تجارت گواهی بر این مدعاست.

انجمن به تنهایی قادر به پیشبرد تمامی امور نیست و اعضای محترم نیز باید در اداره‌ی این تشکل که به واقع متعلق به خود آنهاست، حضوری فعال و مسؤولانه داشته باشند. خوشبختانه در میان اعضای محترم هستند کسانی که باور دارند پرداخت حق عضویت، تمام وظیفه‌ی ایشان در قبال همکاران نیست، بلکه هر یک براساس تخصص، تجارب و توانمندی‌های خود که به طور حتم حاصل سال‌ها تلاش بی‌وقفه و حضور در عرصه‌ی صنعت کشور است؛ پیگیری بخشی از امور را بر عهده گرفته‌اند.

البته مشکلات کوچک و بزرگ همواره در این گونه امور وجود داشته است. مثلاً با نگاهی به سابقه‌ی ۱۶ ساله‌ی انجمن صنفی شرکت‌های اتوماسیون صنعتی در خواهیم یافت که تعداد افرادی که طی این مدت حاضر به کاندیداتوری در ۶ دوره‌ی هیأت مدیره شده‌اند بسیار کمتر از حد انتظار و پتانسیل‌های موجود بوده و بسیاری از مدیران موفق و متخصص که به حق، عضویت مجموعه‌های تحت امر آنها در انجمن مایه‌ی مباحثات تمامی اعضاست کمتر به عضویت در هیأت مدیره تمایل نشان داده‌اند. اما می‌دانیم که دلیل این عدم استقبال مطمئناً بی‌اعتقادی به کار صنفی نیست چرا که در این صورت اصولاً عضویت در انجمن کاری خلاف منطق و عقل سلیم می‌نمود. به طور حتم یکی از دلایل اصلی این عدم استقبال، مشغله‌های کاری این عزیزان است. اما برکسی پوشیده نیست که بخش عمده‌ای از همین مشغله‌های کاری، ارمغان درگیری‌ها و مشکلاتی است که به واسطه‌ی ضعف در قوانین مترتب بر کسب و کار، اجرای نادرست قوانین از سوی نهادهای اجرایی کشور و در یک کلام عدم احقاق حقوق صنفی، گریبانگیر همگی ما شده است. اما مگر غیر از این است که حذف این مشکلات و موانع از سر راه دست‌اندرکاران حوزه‌ی اتوماسیون صنعتی کشور، از بدو تأسیس انجمن یکی از دغدغه‌هایی اصلی بنیان‌گذاران آن بوده است؟ برای پیشبرد اهداف صنفی، چه تیغی براتر و چه زبانی گویاتر از «انجمن صنفی اتوماسیون صنعتی» که امروز پس از سال‌ها تلاش و استقامت به یکی از معتبرترین تشکل‌های تخصصی و صنعتی کشور مبدل شده و نزد وزارتخانه‌ها و سازمان‌های مرتبط از اعتباری مثال‌زدنی برخوردار گردیده است؟

باید به این باور برسیم که فعالیت صنفی تحت لوای انجمن نتیجه‌بخش‌تر از فعالیت انفرادی است و تنها در سایه‌ی همت جمعی است که خواهیم توانست به تحقق اهداف و خواسته‌هایی که هنوز برخی از آنها از قلمرو کاغذ اساسنامه فراتر نرفته‌اند امیدوار باشیم.

«دست خدا با جماعت است.»

سردبیر

ویژه بخش خصوصی، با دولت و ایفای نقشی تأثیرگذار در تصمیم‌گیری‌های کلان صنعتی کشور و ایجاد شرایط لازم برای دستیابی اعضا به فناوری‌های نوین و تقویت ظرفیت‌ها و توانمندی‌های اعضا متولد شده و به حیات خود ادامه می‌دهند.

توفیق در نیل به اهداف مذکور موجب رشد و شکوفایی صنعتی کشور و در نتیجه دستیابی به توسعه‌ی پایدار، داشتن اقتصادی بالنده و جامعه‌ای عدالت‌محور، مرفه و پویا خواهد شد.

با این توصیف آیا نباید حمایت از تشکل‌های صنفی و تخصصی را وظیفه‌ی تک‌تک افرادی دانست که به نوعی در اقتصاد و صنعت کشور فعال هستند؟ آیا بر ما واجب نیست که با هدف ادای دین خود به کسانی که در گذشته برای توسعه و اعتلای صنعت و اقتصاد این کشور تلاش کرده‌اند و به منظور حفظ از دستاوردهای ایشان، بخشی از وقت، سرمایه و انرژی خود را به امور صنفی تخصیص دهیم؟ آیا نباید نگاه‌مان را به انجمن‌ها و تشکل‌ها از یک نگاه مبتنی بر منافع کوتاه مدت، به نگاهی راهبردی مبتنی بر یک وظیفه‌ی صنفی و حتی ملی تغییر دهیم؟ تصدیق می‌کنیم که هنوز در ابتدای راه هستیم و هنوز برخی از فعالان صنعتی و اقتصادی برای حضور در حرکت‌ها و فعالیت‌های گروهی از انگیزه‌ی لازم برخوردار نیستند و بیشتر تمایل دارند تا به صورت انفرادی پیگیری خواسته‌های خود باشند. اما به یقین می‌توان گفت که در دنیای امروز و با وجود حاکمیت روابط پیچیده بر تمامی شئون سیاسی، اقتصادی و اجتماعی دیری نخواهد گذشت که این سؤال با قوت در برابر آنها مطرح خواهد شد که آیا در این دنیا باز هم می‌توانیم به کارآمدی اقدامات و تلاش‌های انفرادی برای دستیابی به حقوقمان اعتماد کنیم؟

عقیده و باور قطعی بر ضرورت وجود تشکلی به نام «انجمن صنفی شرکت‌های اتوماسیون صنعتی» و نیز فرهنگ کار گروهی باید در بین تمامی متخصصان حوزه‌ی اتوماسیون صنعتی کشور گسترش یابد. برای تقویت تفکر و عزم تشکل‌گرایی در بین تمامی همکاران این صنف باید کسانی که اهمیت موضوع برایشان به اثبات رسیده و به این امر اعتقاد راسخ دارند، در انتقال آگاهی‌های لازم به همکاران و هم‌صنفان با جدیت هر چه تمام بکوشند. در مقابل، مدیران انجمن نیز ضمن ایجاد بسترهای لازم برای جذب هم‌صنفان با برقراری ارتباط منسجم با دیگر تشکل‌ها و بین اعضا هرچه بیشتر به تقویت جایگاه تشکل‌ها در نظام اقتصادی و اجتماعی کشور کمک خواهند کرد.

بدیهی است در این راستا باید با تدوین برنامه‌های جامع و مشخص، شرکت‌های عضو و غیرعضو را متقاعد کنیم که در صورت برقراری پیوستگی و یگانگی، این مجموعه می‌تواند به نتایج مثبت و چشم‌گیری در خصوص بهبود فضای کسب و کار اتوماسیون کشور دست یابد.

اما نکته‌ی مهم این جاست که به طور قطع هیأت مدیره‌ی پنج نفره‌ی